

като излѣзва изъ тъмния конусъ и като се намѣрва въ досѣгане съ въздуха, изгаря, ако и безъ пламъкъ, а останжалата частъ се само овжглена.

309. *Най-горещата частъ отъ пламъка не е ли въ сѣщото време и най-свѣтливата?* — Не; най-свѣтливата частъ отъ пламъка е втората обвивка, тѣзи, която обикаля тъмния конусъ; а най-голѣма топлина се развива въ външната обвивка, или въ третята.

Топлината на пламъка не се намѣрва всѣкога въ отношение съ свѣтливостта; напримѣръ, пламъкътъ по вжглородието-двуводородния газъ е по-плѣтенъ и по-свѣтливъ, отъ чистоводородний; но послѣдний дава много по-силна топлина. Пламъкътъ при най-висока температура става отъ горѣнието на единъ обемъ кислородъ съ два обема водородъ, но едвамъ се види при дневната свѣтлина.

310. *Що е свѣтлина?* — Сама по себе, или обективно свѣтлината е вълнообразно трептенъе на етира или на етирната срѣда: а субъективно или какъто се представя, тя е усѣщанъе отъ особитъ родъ, приемано отъ насъ чрезъ органа за гледанъето — окото. Свѣтливитѣ тѣла, какъто слънцето, звѣздитѣ, пламъкътъ и др. иматъ способността да привождатъ въ трептенъе етира или свѣтяща жидкостъ. Грове, Сегенъ и други прочути физици обѣснѣватъ явѣнията на свѣтлината чрезъ материални атоми, прилични на атомитѣ, които се съставятъ отъ *въсомата* (тѣжка) материя. Тѣзи атоми сѣ свободни въ пространството и иматъ огромна бързина, тѣй що не остава нужда да се приема за сѣществуванъето на особита срѣда, или за етирна жидкостъ.

311. *По кой начинъ вълнообразнитѣ движѣния на етира могатъ да произведатъ усѣщанъето на свѣтлината?* — Какъто звукътъ растресва атмосферния въздухъ, на който трептенията дѣйствуватъ върху органа на слушанъето: точно тѣй и свѣтлината може да произведе вълнообразни трептения отъ свѣтящиятъ етиръ, които стигатъ до очитѣ.

312. *Какво нѣщо е свѣтящия етиръ, споредъ мнѣнието на тѣзи, които приематъ неговото сѣществу-*